

Γ.Α.Κ 28110/2013

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ 30ο
ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του στις 27 Φεβρουαρίου 2015, με δικαστές τις: Μαρία Βογιάζα, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Αγγελική Βρεπτού και Δήμητρα Μαλαγάρη (Εισηγήτρια), Πρωτοδίκες Δ.Δ. και γραμματέα τη Δήμητρα Ανδρεοπούλου, δικαστική υπάλληλος,

γ ι α να δικάσει την προσφυγή με ημερομηνία κατάθεσης 4.11.2013

τ ο υ Ορφέα Φίλου του Κρίτωνος, κατοίκου Αλίμου Αττικής, οδός Θέμου Αννίνου αρ.22, ο οποίος παραστάθηκε αυτοπροσώπως με την ιδιότητά του ως δικηγόρος,

κ α τ ά του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ» (Ε.Τ.Α.Α.), που εκπροσωπείται από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του, ο οποίος δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο, αλλά παραστάθηκε με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ. του πληρεξούσιου δικηγόρου, Ανδρέα Κουτσολάμπρου.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο διάδικος που εμφανίστηκε και παραστάθηκε ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

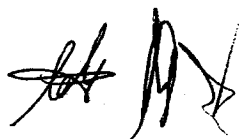
Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ.σχετ. τα 5741261 και 2822657 σειράς Α' ειδικά έντυπα παραβόλου), ο προσφεύγων ζητεί, παραδεκτώς, να εξαφανισθεί, άλλως να μεταρρυθμιστεί η υπ' αριθμ.πρωτ. 214/3.7.2013 απόφαση της Διοικούσας Επιτροπής Νομικών του καθού Ταμείου, με την οποία απορρίφθηκε

Αριθμός απόφασης 18906/2015

ένστασή του κατά της υπ' αριθμ. πρωτ. 1383/10/25.2.2013 απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Ασφάλισης-Παροχών του Τομέα Υγείας-Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών (Τ.Υ.Π.Δ.Α.) του καθού. Με την τελευταία αυτή απόφαση απορρίφθηκε αίτηση του προσφεύγοντος για απαλλαγή του από την αναδρομική καταβολή εισφορών άσκησης δικηγορίας για τον κλάδο υγείας και πρόνοιας του καθού Ταμείου για το χρονικό διάστημα από 5.8.2011 έως 13.2.2013.

2. Επειδή, το άρθρο 4 του Συντάγματος ορίζει στην παράγραφο 1 ότι «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» και στην παράγραφο 5 ότι «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους». Όπως έχει παγίως κριθεί, η αρχή της ισότητας, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος, αποτελεί συνταγματικό κανόνα που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των προσώπων που τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της πολιτείας και, ειδικότερα, τόσο τον κοινό νομοθέτη κατά την άσκηση του νομοθετικού έργου, όσο και τη Διοίκηση, όταν θεσπίζει κατά νομοθετική εξουσιοδότηση κανονιστική ρύθμιση. Η παραβίαση της συνταγματικής αυτής αρχής ελέγχεται από τα δικαστήρια, ώστε να διασφαλίζεται η πραγμάτωση του κράτους δικαίου και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας καθενός με ίσους όρους. Κατά το δικαστικό αυτόν έλεγχο, που είναι έλεγχος ορίων και όχι ορθότητας των νομοθετικών επιλογών, αναγνωρίζεται στον κοινό νομοθέτη ή την κατ' εξουσιοδότηση θεσμοθετούσα Διοίκηση η ευχέρεια να ρυθμίζει με ενιαίο ή με διαφορετικό τρόπο τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις και σχέσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες κοινωνικές, οικονομικές, επαγγελματικές ή άλλες συνθήκες, που συνδέονται με καθεμία από τις καταστάσεις ή σχέσεις αυτές, με βάση γενικά και αντικειμενικά κριτήρια που βρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο της ρύθμισης. Πρέπει όμως η επιλεγόμενη ρύθμιση να κινείται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την αρχή της ισότητας, τα οποία αποκλείουν τόσο την εκδήλως άνιση μεταχείριση είτε με τη μορφή της εισαγωγής ενός καθαρά χαριστικού μέτρου ή προνομίου μη συνδεόμενου προς αξιολογικά κριτήρια, είτε

Αριθμός απόφασης 18906/2015

με τη μορφή της επιβολής αδικαιολόγητης επιβάρυνσης ή της αφαίρεσης δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται ή παρέχονται από το προϋφιστάμενο ή συγχρόνως πιθέμενο γενικότερο κανόνα, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, με βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια (Σ.τ.Ε. Ολομ. 2396/2004, Ολομ. 2180/2004, Ολομ. 1252 - 1253/2003). Εξάλλου, η, κατά τα ανωτέρω, δέσμευση του νομοθέτη υφίσταται και κατά την εκδήλωση της κατ' άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος κρατικής μέριμνας για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων και επιβάλλει τη συμμετοχή αυτών με ίσους όρους στο σύστημα παροχών και αντιπαροχών της κοινωνικής ασφάλισης (πρβλ. Σ.τ.Ε. Ολομ. 3231/2008, Ολομ. 3923/2010, 1285/2012). Περαιτέρω, με την διάταξη αυτή η Πολιτεία εγγυάται τον θεσμό της Κοινωνικής Ασφάλισης των εργαζομένων, ο οποίος διασφαλίζεται με την λειτουργία βιώσιμων Ασφαλιστικών Οργανισμών που στηρίζονται σε υγιείς οικονομικές βάσεις και υποχρεώνει τον κοινό Νομοθέτη να προβαίνει ελευθέρως, εκάστοτε, στην ειδικότερη ρύθμιση του θέματος, με γνώμονα την προστασία του ασφαλιστικού κεφαλαίου και την προαγωγή της Κοινωνικής Ασφάλισης των εργαζομένων. Με βάση την υποχρέωση αυτή, ο κοινός Νομοθέτης, όσες φορές κρίνει αναγκαία την βελτίωση των όρων ασφαλίσεως, ενόψει των υφισταμένων συνθηκών και των σύγχρονων αντιλήψεων περί Κοινωνικής Ασφάλισης, μπορεί να θεσπίσει κανόνες οι οποίοι να προβλέπουν συγκεκριμένη κατ' έκταση ή βαθμό ασφαλιστική κάλυψη, χωρίς να εμποδίζεται να αποφασίζει για την υπαγωγή ορισμένης κατηγορίας προσώπων στην ασφάλιση, να αποφασίζει την μεταβολή, με νεότερο Νόμο, των προϋποθέσεων υπαγωγής στην ασφάλιση ορισμένης κατηγορίας εργαζόμενων, καθώς και να αποφασίζει για το ύψος και τον τρόπον υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών και παροχών, αρκεί, στην συγκεκριμένη περίπτωση, η ρύθμιση αυτή να επιχειρείται με γενικούς κανόνες οι οποίοι συνάδουν με της αρχής της ισότητας και με τους οποίους να μην προσβάλλονται δικαιώματα προστατευόμενα από το Σύνταγμα με άλλες διατάξεις του (βλ. και Α.Ε.Δ. 19/79, Σ.τ.Ε. 251/89, Σ.τ.Ε. 2973/91).

Αριθμός απόφασης 18906/2015

3. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 14 του ν.1090/1980 (Α'263) ορίζονται τα ακόλουθα: «Ασκούμενοι δικηγόροι, από της εγγραφής των εις τον οικείον δικηγορικών σύλλογον, δύναται να ασφαρίζονται εις το Ταμείον Νομικών, τον κλάδον επικουρικής ασφάλισεως δικηγόρων και ταμεία προνοίας και υγείας δικηγόρων, καταβάλλοντες τας εκάστοτε προβλεπομένας εισφοράς πρώτης πενταετίας. Ο κατά τα ανωτέρω χρόνος υπολογίζεται εις τον δυνάμενον να αναγνωρισθή χρόνον ασφάλισεως κατά τας διατάξεις των παραγρ. 1 και 2 του άρθρου 18 του νόμου 4507/1966, των άρθρων 4 και 5 του αναγκαστικού νόμου 189/1967 και της παραγρ. 2 του άρθρου 16 του νόμου 984/1979...». Με τη διάταξη αυτή θεσπίστηκε η δυνατότητα προαιρετικής ασφάλισης μεταξύ άλλων και στα ταμεία προνοίας και υγείας δικηγόρων των ασκούμενων δικηγόρων, από της εγγραφής τους στον οικείο δικηγορικό σύλλογο, ενώ ορίστηκε, ειδικότερα, ότι ο χρόνος της προαιρετικής ασφάλισης του ασκούμενου δικηγόρου υπολογίζεται στον δυνάμενο να αναγνωρισθεί πλασματικό χρόνο ασφάλισης των προαναφερθεισών διατάξεων.

4. Επειδή, ακολούθως, με το άρθρο 48 παρ.3 του ν.3996/2011 (Α'170/5.8.2011) ορίστηκαν τα ακόλουθα: «3. Οι ασκούμενοι δικηγόροι από την έγγραφη τους στον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο, υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση των Τομέων Υγείας Δικηγόρων του Κλάδου Υγείας του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), καταβάλλοντες τις προβλεπόμενες κάθε φορά ασφαλιστικές εισφορές πρώτης πενταετίας, εφόσον δεν υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση άλλου ασφαλιστικού οργανισμού για παροχές ασθένειας. Τα παραπάνω εφαρμόζονται αναλόγως και για τους ασκούμενους δικαστικούς επιμελητές από την εγγραφή τους στον οικείο Σύλλογο Δικαστικών Επιμελητών».

5. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 3 παρ. 1 του Καταστατικού του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Αθήνας (Β.Δ. της 6/22.9.1956, Φ.209 Α') ορίζεται ότι: «Μέλη του Ταμείου είναι υποχρεωτικώς πάντες οι νομίμως διωρισμένοι ήδη δικηγόροι, εγγεγραμμένοι εν τω Μητρώω του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ως και οι εφεξής διοριζόμενοι και εγγραφόμενοι εις το αυτό Μητρώον, οι ασκούντες αποκλειστικώς το δικηγορικόν λειτούργημα κατά τας κειμένας

Αριθμός απόφασης 18906/2015

διατάξεις και διατηρούντες την επαγγελματική των εγκατάστασιν εν τη περιφέρειά του Πρωτοδικείου Αθηνών...» και στο άρθρο 9 του ως άνω Καταστατικού ότι: «1. Προς χορήγησιν οιασδήποτε των εν τω παρόντι παροχών, δέον κατά τον χρόνον αυτής να συντρέχουν αι εξής δυο προϋποθέσεις εν τω προσώπω του πρόσον η παροχή, ήτοι : α) Να είναι μέλος του Ταμείου, εγγεγραμμένον εις το Μητρώον αυτού, κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου. Προκειμένου δε περί εμμέσως ησφαλισμένων μελών, δέον όπως ταύτα έχουσι αναγνωρισθή και εγγραφή εις το Μητρώον του Ταμείου, επίσης δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού. β) Να έχη εκπληρώσει άπασας τας προς το Ταμείον νομίμους υποχρεώσεις του...». Εξάλλου, στο άρθρο 1 του Κανονισμού Περίθαλψης Τ.Π.Δ.Α. (π.δ.162/1998,Α' 122) ορίζονται τα ακόλουθα: 1. Στο Ταμείο Προνοίας Δικηγόρων Αθήνας ασφαρίζονται για παροχές ασθένειας τα εξής πρόσωπα : α) Οι νόμιμα διορισμένοι δικηγόροι, που έχουν εγγραφεί στα μητρώα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και του Ταμείου Νομικών και ασκούν ενεργά και αποκλειστικό το δικηγορικό λειτούργημα κατά τις κείμενες διατάξεις και διατηρούν την επαγγελματική τους εγκατάσταση στην περιφέρεια του Πρωτοδικείου Αθήνας. β) Οι ασκούμενοι δικηγόροι, που έχουν εγγραφεί στα αντίστοιχα μητρώα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και στο Ταμείο Νομικών, εφόσον το ζητήσουν. γ)... στ) Τα μέλη οικογένειας των αναφερομένων στα υπό στοιχεία α, β, γ προσώπων της παραγράφου αυτής...» και στο άρθρο 2 αυτού ότι: «1. Δικαιούνται να λάβουν παροχές ασθένειας οι κατά το άρθρο 1 του παρόντος ασφαλισμένοι, εφόσον : α) Έχουν εγγραφεί στο μητρώο του Ταμείου και προκειμένου περί εμμέσως ασφαλισμένων, εφόσον έχουν αναγνωρισθεί και εγγραφεί. Η εγγραφή γίνεται μετά από αίτηση του άμεσα ασφαλισμένου. Τα αναγκαία δικαιολογητικά εγγραφής καθορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου. β) Έχουν εκπληρώσει έναντι του Ταμείου όλες τις κατά το νόμο οικονομικές τους υποχρεώσεις. γ) Έχει εκδοθεί ασφαλιστικό βιβλιάριο. Η ισχύς του βιβλιαρίου είναι ετήσια και απαιτείται θεώρηση του κάθε χρόνο. 2. Η ασφαλιστική κάλυψη του ασφαλισμένου αρχίζει από την ημέρα που θα

Αριθμός απόφασης 18906/2015

υποβληθεί η αίτηση του για εγγραφή στο μητρώο του Ταμείου ή της αίτησης για αναγνώριση και εγγραφή του έμμεσα ασφαλισμένου μέλους...».

6. Επειδή, τέλος, στον ισχύοντα κατά το χρόνο άσκησης του προσφεύγοντος Κώδικα Δικηγόρων (ν.δ.3026/1954, Α'235) ορίζονταν τα ακόλουθα: (άρθρο 1): «Ο Δικηγόρος είναι άμισθος Δημόσιος υπάλληλος...», (άρθρο 2): «1.Το λειτούργημα του Δικηγόρου δύναται ν' ασκή μόνον ο εγγεγραμμένος εις το μητρώον ενός των εν τω Κράτει Δικηγορικών Συλλόγων κατά τα ειδικώτερον...», (άρθρο 3): «1...2.Δικηγόρος διορίζεται ο επιτυχάνων εις εξέτασιν επί πρακτικών θεμάτων διεξαγομένων εις την έδραν εκάστου Εφετείου....3. Δικαίωμα συμμετοχής εις την εξέτασιν έχει όστις κέκτηται πτυχίον του νομικού τμήματος της Νομικής Σχολής Ελληνικού ή αλλοδαπού ανεγνωρισμένου ομοταγούς Πανεπιστημίου, έχει συμπληρώσει πρακτικήν άσκησιν δέκα οκτώ μηνών παρά δικηγόρω...», (άρθρο 4): «Ο πτυχιούχος οφείλει εντός εξαμήνου από της λήψεως του πτυχίου του, να ζητήση την εγγραφήν του εις ειδικόν βιβλίον του Δικηγορικού Συλλόγου του τόπου ασκήσεως, προσάγων το πτυχίον αυτού ως και βεβαίωσιν του παρ'ω ήρξατο ασκούμενος δικηγόρου. Από της εγγραφής ταύτης λογίζεται αρξαμένη η άσκησις...», (άρθρο 6) : «1. Η άσκησις γίνεται των μεν ασκουμένων εν τη έδρα των Πρωτοδικείων Αθηνών και Πειραιώς παρά δικηγόρω παρ' Αρείω Πάγω ή παρ'Εφέταις...2. Επί της εννόμου σχέσεως της συνδεούσης τον ασκούμενον μετά του ασκούντος δικηγόρου δεν έχουν εφαρμογήν αι διατάξεις του εργατικού δικαίου. 3. Εν αδυναμία εξευρέσεως υπό του πτυχιούχου, Δικηγόρου παρ' ω μέλλει να ασκηθή μεριμνά περί τούτου το Δ.Σ. του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου. 4. Η άσκησις μπορεί να γίνει και στην κεντρική υπηρεσία ή σε γραφείο νομικού συμβούλου ή σε δικαστικό γραφείο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.)... Η άσκησις ασκουμένων δικηγόρων μπορεί επίσης να γίνει και στο Γραφείο Δικαστικού του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας... (όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 παρ.7 του ν.2227/1994,Α' 129 και όπως τα δύο τελευταία εδάφια αυτής προστέθηκαν με το άρθρο 138 παρ.1 του ν.4070/2012,ΦΕΚ Α 82) 5. Μέρος της άσκησεως, διάρκειας έως έξι μηνών, μπορεί να γίνει στο Συμβούλιο της Επικρατείας ή στο πολιτικό και

διοικητικό εφετείο ή πρωτοδικείο ή στην αντίστοιχη εισαγγελία ή στο ειρηνοδικείο της έδρας του Δικηγορικού Συλλόγου που είναι εγγεγραμμένος ο ασκούμενος... (όπως η παράγραφος αυτή τελικά αντικαταστάθηκε με το άρθρο 111 παρ.2 του ν.4055/2012, ΦΕΚ Α 51)», (άρθρο 7) : «1. Η άσκησης είναι συνεχής...», (άρθρο 9): «1. Ο ασκούμενος υπέχει τας αυτὰς ως και ο Δικηγόρος ηθικά και δεοντολογικά υποχρεώσεις, τελών υπό την εποπτεία και δικαιοδοσία του Διοικητικού και Πειθαρχικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου του τόπου της ασκήσεως και κατά δεύτερον βαθμόν του Ανωτάτου Πειθαρχικού Συμβουλίου... 2. Ασκούμενος θεωρείται ο πτυχιούχος από της εγγραφής του εις το βιβλίον ασκουμένων του Δικηγορικού Συλλόγου μέχρι και του διορισμού του ως Δικηγόρου», (άρθρο 10): «1. Διαρκούσης της ασκήσεως ο ασκούμενος δύναται να παρίσταται ενώπιον του Πταισματοδικείου, του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου και του Ειρηνοδικείου, προκειμένου περί ενόρκων βεβαιώσεων του άρθρου 671 του ΚΠολΔ και περί διαφορών διαδικασίας των άρθρων 737, 738 παρ.22 ΚΠολΔ. Τη εγγράφω εντολή του παρ'ω ασκείται Δικηγόρου δύναται ο ασκούμενος να παρίσταται ενώπιον του Ειρηνοδικείου, δικάζοντος κατά την διαδικασία των μικροδιαφορών. 2. Ο ασκούμενος υποχρεούται να συμπαρίσταται μετά του παρ'ω ασκείται Δικηγόρου, ενώπιον των Πρωτοβαθμίων Δικαστηρίων συνυπογράφων τας προτάσεις. 3. Δι'αποφάσεων του Υπουργού Δικαιοσύνης, εκδιδομένων μετά πρότασιν της Συντονιστικής Επιτροπής των Δικηγορικών Συλλόγων, καθορίζονται τα της διεξαγωγής της πρακτικής ασκήσεως, ο τρόπος ελέγχου ταύτης υπό του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου, ως και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των ασκουμένων και των παρ' οίς ασκούνται ούτοι δικηγόρων. 4...», (άρθρο 11): «1. Τα κατά τα άρθρα 62 και 63 περί Δικηγόρων οριζόμενα ασυμβίβαστα ισχύουν και επί ασκουμένων. 2...», (άρθρο 12): «1. Ο ασκούμενος οφείλει να μετάσχη της αμέσως προσεχούς ή μεταπροσεχούς εξετάσεως μετά την συμπλήρωσιν του χρόνου της κατά νόμον ασκήσεως του ή της τυχόν προσθέτου τοιαύτης...». Εξάλλου στα επόμενα άρθρα του ο Κώδικας Δικηγόρων ρυθμίζει τους όρους άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος, τη νομική φύση του δικηγόρου, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, θέματα

πειθαρχικής φύσης, την αμοιβή του και τα ελάχιστα όρια αυτής κατά κατηγορίες πράξεων και άλλα θέματα. Τέλος, στη διάταξη της υποπαρ.ΙΓ.1. υποπερ.8 β' του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012 (Α'222) ορίστηκαν τα ακόλουθα: « Το άρθρο 92Α του ν.δ. 3026/1954 αντικαθίσταται ως εξής: «1. Ο δικηγόρος για τις παρεχόμενες με έμμισθη εντολή υπηρεσίες του αμείβεται με πάγια μηνιαία αμοιβή που καθορίζεται με ελεύθερη συμφωνία με τον εντολέα του. Η αμοιβή των ασκούμενων δικηγόρων δεν μπορεί να είναι κατώτερη του εκάστοτε ισχύοντος κατώτατου νόμιμου μισθού υπαλλήλου του ιδιωτικού τομέα. 2...».

7. Επειδή, από τις διατάξεις των άρθρων 4 έως 12 του ν.δ. 3026/1954 «Περί του Κώδικος των Δικηγόρων» προκύπτει ότι οι προτιθέμενοι να ασκήσουν το δικηγορικό επάγγελμα, πτυχιούχοι του νομικού τμήματος των νομικών σχολών των Α.Ε.Ι., μετά τη λήψη του πτυχίου τους, υποχρεούνται να ασκηθούν σε δικηγόρο (ή στο Γραφείο του Προέδρου ή των Νομικών Συμβούλων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους). Επί της εννόμου δε σχέσεως της συνδέουσας τους ασκούμενους με τους ασκούντες δικηγόρους δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του εργατικού δικαίου και επομένως οι τελευταίοι δεν υποχρεούνται στην καταβολή μισθού ή οποιασδήποτε αποζημίωσης για την παρεχόμενη από τους ασκούμενους εργασία, οι οποίοι κατά τη διάρκεια της άσκησης δύνανται να παρίστανται μόνον ενώπιον του Παισιματοδικείου, του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου και του Ειρηνοδικείου προκειμένου περί ενόρκων βεβαιώσεων του άρθρου 671 του Κ.Πολ.Δ και περί διαφορών διαδικασίας των άρθρων 737,738 παρ.2 Κ.Πολ.Δ., καθώς και ενώπιον του Ειρηνοδικείου κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών, με την έγγραφη εντολή του δικηγόρου, στον οποίο ασκούνται. Εξάλλου, με τη διάταξη του άρθρου 3 του β.δ. της 6/22.9.1956 και την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 1 του Κανονισμού Περίθαλψης ΤΠΔΑ σε συνδυασμό με αυτή του άρθρου 14 του ν.1090/1980 προκύπτει ότι στα Ταμεία Προνοίας Δικηγόρων ασφαλιζονταν υποχρεωτικά μεν οι νόμιμα διορισμένοι δικηγόροι, οι εγγεγραμμένοι στο μητρώο του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και ασκούντες ενεργά και αποκλειστικά το δικηγορικό λειτούργημα, προαιρετικά δε οι ασκούμενοι δικηγόροι, στους οποίους ο νομοθέτης, λόγω της ιδιόμορφης επαγγελματικής θέσης τους

Αριθμός απόφασης 18906/2015

παρέσχε σε αυτούς το δικαίωμα της προαιρετικής ασφάλισης στο οικείο Ταμείο Προνοίας Δικηγόρων προκειμένου να μην μένουν ανασφάλιστοι όσοι από αυτούς δεν είχαν δικαίωμα ασφάλισης σε άλλον οργανισμό και εφόσον βέβαια κατέβαλλαν τις προβλεπόμενες εισφορές της πρώτης πενταετίας. Η δε κατά τα ανωτέρω εξομοίωση των ασκούμενων δικηγόρων, οι οποίοι, όπως προαναφέρθηκε, δεν ασκούν το δικηγορικό επάγγελμα, με τους δικηγόρους της πρώτης πενταετίας, ως προς την υποχρέωση καταβολής εισφορών ορισμένου ύψους, είχε ως δικαιολογητική βάση ακριβώς τον προαιρετικό χαρακτήρα της ανωτέρω ασφάλισης, ήτοι τη βάση δήλωσης βούλησης του ενδιαφερόμενου προσώπου έναρξη της κοινωνικοασφαλιστικής σχέσης (πρβλ. υπ' αριθμ. 719/2002 γνwm. Ν.Σ.Κ). Το καθεστώς αυτό, όμως, μεταβλήθηκε ακολούθως με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 3996/2011. Η εν λόγω διάταξη καθιστά υποχρεωτική την κοινωνική (υπό τη μορφή της υπαγωγής τους στον κλάδο πρόνοιας) ασφάλιση των ασκούμενων δικηγόρων, ήτοι προσώπων, τα οποία ούτε φέρουν την ιδιότητα του δικηγόρου ούτε μπορούν να χαρακτηρισθούν ως εργαζόμενοι με την έννοια των παρεχόντων μισθωτή εργασία και οι οποίοι δεν υπάγονται στην κύρια ασφάλιση ούτε του καθού Ταμείου ούτε κάποιου άλλου Οργανισμού ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων ή μισθωτών. Η κατά τα ανωτέρω υποχρεωτική υπαγωγή τους, ενόψει του σκοπού τον οποίο εξυπηρετεί η Κοινωνική Ασφάλιση και της υποχρέωσης του Κράτους να προάγει και να προστατεύει αυτήν, δεν αντιβαίνει καταρχήν στην διάταξη του άρθρου 22 παρ. 5 του Σ., καθόσον, σύμφωνα με τα όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά σχετικά με το εν λόγω άρθρο του Σ., ο κοινός Νομοθέτης έχει την ευχέρεια να καθορίσει τις προϋποθέσεις υπαγωγής ορισμένης κατηγορίας προσώπων στην Κοινωνική Ασφάλιση επεκτείνοντας σε αυτούς την ασφαλιστική προστασία. Πλην όμως, κατά τη γνώμη που επικράτησε στο Δικαστήριο, οι ασκούμενοι, με την ανωτέρω διάταξη, υποχρεούνται ουσιαστικά να αυτοασφαλιστούν ως εργαζόμενοι και μάλιστα ως αυτοαπασχολούμενοι, καταβάλλοντας οι ίδιοι τις εισφορές τους, την ίδια στιγμή που νομοθετικά (βλ. Κώδικας Δικηγόρων) δεν αντιμετωπίζονται ως τελούντες εργασία ή εργασιακή απασχόληση, αλλά άσκηση-μαθητεία επαγγέλματος, ενώ η πιο

Αριθμός απόφασης 18906/2015

πρόσφατη διάταξη της υποπαρ.ΙΓ.1. υποπερ.8 β' του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012, που καθορίζει για τους ασκούμενους δικηγόρους κατώτατο όριο αμοιβής ίσο με τον εκάστοτε ισχύοντα νόμιμο μισθό υπαλλήλου ιδιωτικού τομέα τους προσδίδει χαρακτήρα μάλλον οιονεί μισθωτών παρά αυτοαπασχολούμενων. Επιπροσθέτως, έτσι, όπως καταστρώνεται η διάταξη του άρθρου 48 παρ. 3 του ν.3996/2011, δεν λαμβάνει υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και την ιδιόμορφη θέση του ασκούμενου δικηγόρου τόσο σε σχέση με τους δικηγόρους όσο και με τους λοιπούς μισθωτούς, αφού καθιστά μεν υποχρεωτική την ασφάλιση των ανωτέρω προσώπων στον κλάδο πρόνοιας, χωρίς όμως να μεριμνά ούτε για τυχόν απαλλαγή τους από την υποχρέωση καταβολής ασφαλιστικών εισφορών, λόγω της κατά τα ανωτέρω ιδιόμορφης θέσης τους, ούτε για κόστος ασφάλισης χαμηλότερο κατά πολύ από αυτό των υπόλοιπων δικηγόρων, ακόμα και από αυτό των νεοεισερχόμενων δικηγόρων, λόγω της κατά τα ανωτέρω ιδιαίτερης φύσης της άσκησης, ούτε για υποχρέωση καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών από τους δικηγόρους ή τους φορείς στους οποίους τελείται η άσκηση (δικηγόροι, νομικά πρόσωπα, δικαστήρια). Συνεπεία των ανωτέρω, καθίσταται εκ των πραγμάτων άνιση η θέση των ασκούμενων δικηγόρων, ως προς το κατά τα ανωτέρω ασφαλιστικό καθεστώς τους και ειδικότερα ως προς τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες αυτοί μπορούν να τύχουν παροχών υγείας και πρόνοιας από το καθού, σε σχέση με τους εν ενεργεία δικηγόρους και τα λοιπά ασφαλιζόμενα πρόσωπα στον κλάδο υγείας και πρόνοιας του καθού Ταμείου, κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ.1 και 22 παρ.5 του Συντάγματος. Κατά τη γνώμη, όμως, της Πρωτοδική Αγγελικής Βρεπού, η διάταξη του άρθρου 48 παρ.3 του ν.3996/2011, δεν αντίκειται στις ανωτέρω διατάξεις του Συντάγματος ενόψει της ευχέρειας του νομοθέτη να θεσπίζει κανόνες υπαγωγής ορισμένης κατηγορίας προσώπων στην ασφάλιση και να αποφασίζει για το ύψος και τον τρόπο υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών και ενόψει του ότι με την ένδικη διάταξη λήφθηκε μέριμνα ούτως ώστε οι ασκούμενοι δικηγόροι να επιβαρύνονται με το κατώτατο δυνατό ύψος ασφαλιστικών εισφορών, ήτοι με αυτές, τις οποίες υποχρεούνται να καταβάλλουν και οι νεοεισερχόμενοι στο επάγγελμα δικηγόροι, κατά τα πρώτα

Αριθμός απόφασης 18906/2015

πέντε χρόνια της άσκησης του επαγγέλματός τους και με τους οποίους (νέους δικηγόρους πρώτης πενταετίας) οι ασκούμενοι τελούν στην πράξη εν πολλοίς υπό όμοιες συνθήκες, συνεκτιμωμένου, εξάλλου και του γεγονότος ότι οι ασκούμενοι δικηγόροι απολαμβάνουν τις ίδιες σε είδος παροχές από το καθού Ταμείο, όπως και οι νέοι δικηγόροι.

8. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Μετά από προφορική ενημέρωση που είχε ο προσφεύγων από όργανα του καθού Ταμείου περί της υποχρέωσής του να καταβάλει αναδρομικά εισφορές άσκησης δικηγορίας για τον κλάδο υγείας και πρόνοιας, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 48 παρ. 3 του ν. 3996/2011 (έναρξη ισχύος 05.08.2011), υπέβαλε προς το καθού την από 25.02.2013 αίτησή του ζητώντας : α) να μην του καταλογιστούν αναδρομικά ασφαλιστικές εισφορές για όλο το χρονικό διάστημα της άσκησής του, ήτοι από 29.4.2011 έως 13.2.2013, δεδομένου ότι κατά την άποψή του δεν είναι εφαρμοστέες στην περίπτωση του οι διατάξεις του προρρηθέντος νόμου με τις οποίες καθίστατο πλέον υποχρεωτική η μέχρι τότε οικειοθελής εγγραφή των ασκούμενων δικηγόρων στον Τομέα Υγείας και Πρόνοιας του καθού, αφού ο ίδιος είχε εγγραφεί στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, ως ασκούμενος, στις 29.04.2011, ήτοι σε χρονικό σημείο προγενέστερο της έναρξης ισχύος του ως άνω νόμου, οπότε και ίσχυε η διάταξη του άρθρου 14 του ν.1090/1980 περί προαιρετικής ασφάλισης των ασκούμενων δικηγόρων στα ταμεία πρόνοιας και υγείας δικηγόρων και β) ανεξάρτητα από την κρίση του αρμόδιου οργάνου του καθού σχετικά με την οφειλή ή μη ασφαλιστικών εισφορών για το διάστημα της άσκησής του στο Δ.Σ.Α., να παρασχεθεί βιβλιάριο ασθενείας υγείας για τον ίδιο και τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς του, ιδιαίτερα για τον γεννηθέντα στις 16.7.2012 γιο του ~~Κρίστοφο Κωνσταντίνου~~, ο οποίος πάσχει από σοβαρή νόσο (~~νευροβλάστωμα~~) και χρήζει συνεχούς θεραπείας (βλ.σχετ.μεταξύ άλλων: α) τη με αριθμό πρωτοκόλλου 26906/216/2012 ιατρική βεβαίωση της αναπληρώτριας καθηγήτριας της Α΄ Παιδιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών Βασιλικής Γέμου- Engesaeth και της επίκουρης καθηγήτριας Παιδιατρικής Αιματολογίας-Ογκολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Μαρίας

Αριθμός απόφασης 18906/2015

Μόσχοβη, σύμφωνα με την οποία διαγνώσθηκε στις 11.12.2012, ότι ο γιος του προσφεύγοντος που γεννήθηκε στις 16.07.2012 πάσχει από ~~νευροβλάστωμα~~ και υποβάλλεται σε θεραπεία η οποία θα διαρκέσει δύο χρόνια, β) την από 15.04.2013 ιατρική βεβαίωση της αναπληρώτριας καθηγήτριας της Α΄ Παιδιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών Βασιλικής Γέμου- Engesaeth και του αναπληρωτή καθηγητή Παιδιατρικής Αιματολογίας-Ογκολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Αντώνη Καττάμη, από την οποία προκύπτει ότι ο γιος του προσφεύγοντος πάσχει από ~~μεταστατικό νευροβλάστωμα~~ για την αντιμετώπιση του οποίου έλαβε 6 κύκλους θεραπείας, ενώ απαιτείται για την μακροχρόνια επιβίωσή του χειρουργική επέμβαση προς αφαίρεση του ~~όγκου~~ σε εξειδικευμένο κέντρο, γ) την από 22.04.2013 ιατρική γνωμάτευση του Διευθυντή της Α΄ Χειρουργικής Κλινικής του Γενικού Πανεπιστημίου Αθηνών «Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ –ΠΑΙΔΩΝ ΠΕΝΤΕΛΗΣ» στην οποία αναφέρεται ότι το ~~νευροβλάστωμα~~ κοιλίας από το οποίο πάσχει ο γιος του προσφεύγοντος είναι σταδίου Μ5 με υπατικές και μυελικές ~~μεταστάσεις~~, ενώ η αναγκαία ολική αφαίρεση του ~~όγκου~~ πρέπει να γίνει σε εξειδικευμένο κέντρο του εξωτερικού επειδή λόγω εγκλωβισμού των μεγάλων αγγείων η επέμβαση αυτή δεν μπορεί να γίνει στην Ελλάδα, το, δε, ανήλικο τέκνο πρέπει να συνοδεύουν οι γονείς του και δ) την από 24.04.2013 γνωστοποίηση αποτελέσματος πιστοποίησης αναπηρίας της Δ/σης Αναπηρίας και Ιατρικής Εργασίας του Ι.Κ.Α. σύμφωνα με την οποία λόγω της προαναφερομένης παθήσεώς του ο γιος του προσφεύγοντος κρίθηκε ανάπηρος σε ποσοστό 85% κατά ιατρική πρόβλεψη από 09.01.2013 έως 31.01.2015, τα οποία επικαλείται και προσκομίζει ο προσφεύγων ενώπιον του Δικαστηρίου). Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 1383/10/25.2.2013 απόφαση του Προϊσταμένου Διεύθυνσης Ασφάλισης Παροχών του Τομέα Υγείας και Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών του Ε.Τ.Α.Α. απορρίφθηκε η ως άνω αίτησή του, με την αιτιολογία ότι ο προσφεύγων υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 48 παρ. 3 ν. 3996/2001 για το χρονικό διάστημα από 05.08.2011 και εφεξής, οπότε και άρχισε η ισχύς του νόμου αυτού. Κατά της απόφασης αυτής ο προσφεύγων άσκησε την με αριθμ. πρωτ. 4085/1/04.06.2013 ένστασή του, η οποία απορρίφθηκε δυνάμει της προσβαλλόμενης απόφασης (214/03.07.2013) της

Αριθμός απόφασης 18906/2015

Διοικούσας Επιτροπής του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (Ε.Τ.Α.Α. - Τομέας Υγείας-Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών) με την ίδια ως άνω αιτιολογία. Εξάλλου, ο προσφεύγων από 14.02.2013 είναι εγγεγραμμένος στα μητρώα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ως δικηγόρος Αθηνών (Α.Μ.Δ.Σ.Α. 34803), ενώ, όπως ο ίδιος ιστορεί και δεν αμφισβητείται από το καθού, προκύπτει δε εξάλλου και από το προσκομισθέν αντίγραφο του βιβλιαρίου υγείας του, το καθού Ταμείο διά του κλάδου υγείας δεν παρείχε στον ίδιο και στα μέλη της οικογένειάς του ασφαλιστική κάλυψη, παρά μόνο του χορηγήθηκε βιβλιάριο υγείας στις 13.11.2013 δυνάμει της υπ' αριθμ.1235/12.11.2013 προσωρινής διαταγής της Προέδρου του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και ακολούθως της υπ' αριθμ.4401/2013 απόφασης (σε συμβούλιο), εκδοθείσας επί αιτήσεως αναστολής του προσφεύγοντος του 28ου Τμήματος του ίδιου Δικαστηρίου.

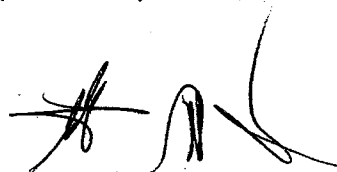
9. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή του ο προσφεύγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι νομικά πλημμελής διότι δεν τηρήθηκε ο τύπος της προηγούμενη ακρόασης, καθόσον αν και με την από 4.6.2013 ένστασή του αυτός είχε ζητήσει να κληθεί κατά την εκδίκασή της στη συνεδρίαση της Διοικούσας Επιτροπής Νομικών εντούτοις ουδέποτε κλήθηκε. Ο λόγος αυτός όμως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος προεχόντως διότι από τη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 2 του δεν απορρέει υποχρέωση κλήσεως του ενδιαφερομένου να παραστεί ενώπιον του διοικητικού οργάνου που αποφαινεται επί της ενδικοφανούς προσφυγής του (ΣτΕ Ολομ.4447/2012) ούτε εξάλλου προκύπτει τέτοια υποχρέωση βάσει κάποιας άλλης ειδικότερης διάταξης.

10. Επειδή, περαιτέρω, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η διάταξη της παρ.3 του άρθρου 48 του ν.3996/2011 αντίκειται στα άρθρα 4 και 22 παρ.5 του Συντάγματος, που επιβάλλουν τη με ίσους όρους συμμετοχή των ασφαλισμένων στο σύστημα παροχών και αντιπαροχών της κοινωνικής ασφάλισης καθόσον εξομοιώνει τους ασκούμενους δικηγόρους με τους ασκούντες το επάγγελμα του δικηγόρου, επιβάλλοντάς τους την υποχρέωση καταβολής ασφαλιστικών εισφορών της πρώτης πενταετίας, παραγνωρίζοντας τις οικονομικές τους δυνάμεις, ενώ οι εξαιρέσεις που τίθενται είναι εικονικές,

Αριθμός απόφασης 18906/2015

αφού δεν δύνανται οι ασκούμενοι δικηγόροι, για τους οποίους ισχύουν τα ασυμβίβαστα των άρθρων 62 και 63 του ν.3026/1954 για τους δικηγόρους, να είναι άμεσα ασφαλισμένοι σε άλλο ασφαλιστικό οργανισμό. Με τον τρόπο αυτό, ισχυρίζεται ο προσφεύγων, παραγνωρίζεται η ιδιόμορφη επαγγελματική θέση των ασκούμενων δικηγόρων, για τους οποίους δεν ισχύουν οι προστατευτικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, ούτε κατοχυρώνεται για αυτούς δικαίωμα σε αμοιβή, ενώ επιπλέον, συνεχίζει ο προσφεύγων, παραγνωρίζεται από το νομοθέτη και τη διοίκηση ότι ο προβλεπόμενος στο άρθρο 14 του ν.1090/1980 προαιρετικός χαρακτήρας της κοινωνικής ασφάλισης για τους ασκούμενους δικηγόρους αποτελούσε ένα ευεργέτημα, το οποίο δικαιολογούσε την εξομοίωση των ασφαλιστικών εισφορών των ασκουμένων με αυτήν των δικηγόρων της πρώτης πενταετίας, καθόσον αντιστάθμιζε την εκδήλωση δήλωσης βούλησης εκ μέρους του ασκούμενου δικηγόρου προς κοινωνική ασφάλιση προκειμένου να υπέχει τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του δικηγόρου της πρώτης πενταετίας. Το καθού Ταμείο, αντιθέτως, με την έκθεση των απόψεών του υποστηρίζει ότι δεν τίθεται θέμα αμφισβήτησης της υποχρεωτικότητας της ασφάλισης στους τομείς πρόνοιας και υγείας αυτού ούτε του ύψους των ασφαλιστικών εισφορών, ότι η υποχρέωση καταβολής τους προκύπτει από πληθώρα διατάξεων της ασφαλιστικής νομοθεσίας καθώς και ότι ρητώς προβλέπεται από τις καταστατικές διατάξεις του Τ.Π.Δ.Α ως προϋπόθεση για τη χορήγηση οποιασδήποτε παροχής ή εκπλήρωση των υποχρεώσεων των ασφαλισμένων δικηγόρων προς το Ταμείο.

11. Επειδή, με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά και ενόψει των όσων έγιναν ερμηνευτικά δεκτά στην έβδομη σκέψη της παρούσας απόφασης, το δικαστήριο κρίνει κατά πλειοψηφία ότι η διάταξη του άρθρου 48 παρ. 3 του ν.3996/2011, στο βαθμό που εξομοιώνει τους ασκούμενους δικηγόρους με τους εν ενεργεία δικηγόρους της πρώτης πενταετίας αντιβαίνει στη συνταγματική αρχή της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 του Σ.) σε συνδυασμό με το άρθρο 22 παρ.5 του Σ. καθόσον θεσπίζει ενιαία ρύθμιση (υποχρεωτική υπαγωγή στον κλάδο πρόνοιας με αυτασφάλιση, ίδιο ύψος εισφορών) για διακεκριμένες κατηγορίες ασφαλισμένων, που υπάγονται σε διαφορετικό νομικό καθεστώς,

Αριθμός απόφασης 18906/2015

δηλ. τελούν κάτω από διαφορετικές συνθήκες και οι οποίες δικαιολογούν και επιβάλλουν τη διαφοροποίηση της ασφαλιστικής τους κατάστασης. Επομένως η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος για απαλλαγή του από τις εισφορές άσκησης και για χορήγηση σε αυτόν και στα μέλη της οικογένειάς του ασφαλιστικού βιβλιαρίου, και η οποία στηρίχθηκε στην προαναφερθείσα και κριθείσα ως αντισυνταγματική διάταξη του άρθρου 48 παρ. 3 του ν.3996/2011 είναι μη νόμιμη και πρέπει να ακυρωθεί, κατά τον βασίμως προβαλλόμενο λόγο της κρινόμενης προσφυγής. Κατόπιν τούτου η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή, αποβαίνει δε περιττή η εξέταση των υπολοίπων λόγων, που προβάλλονται με αυτή. Κατά τη γνώμη, όμως, που μειοψήφησε, η διάταξη του άρθρου 48 παρ. 3 του ν.3996/2011 δεν αντιβαίνει στη συνταγματική αρχή της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 του Σ.) σε συνδυασμό με το άρθρο 22 παρ.5 του Σ. και επομένως, κατά την άποψη αυτή, ο λόγος αυτός της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

12. Επειδή, κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η υπ'αριθμ.πρωτ. 214/3.7.2013 απόφαση της Διοικούσας Επιτροπής Νομικών του καθού Ταμείου. Τέλος πρέπει να διαταχθεί η απόδοση του κατατεθέντος παραβόλου στον προσφεύγοντα (άρθρο 277 παρ.9 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ν.2717/1999, Α'97), ενώ ελλείψει αιτήματος εκ μέρους του προσφεύγοντος δεν καταλογίζονται τα δικαστικά του έξοδα σε βάρος του καθού Ταμείου (άρθρο 275 παρ.7 του Κ.Δ.Δ.).

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

- Δέχεται την προσφυγή.
- Ακυρώνει την υπ'αριθμ.πρωτ. 214/3.7.2013 απόφαση της Διοικούσας Επιτροπής Νομικών του καθού Ταμείου.
- Διατάσσει την απόδοση του κατατεθέντος παραβόλου στον προσφεύγοντα.

Αριθμός απόφασης 18906/2015

Η διάσκεψη του δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα στις 6.11.2015 και η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 30.11.2015.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Μαρία Βαγιάνη
Πρόεδρος Πρωτοδικών Δ. Δ.

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο
9/3/16
Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου

Ανδρεάπουλου Δημήτρα
Δικαστική Υπάλληλος